

สำเนาฉบับ

○ คำพิพากษา

(ต. ๑๘)

คดีหมายเลขดำที่ ๑๙๗๔/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ ๑๕๖๑/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองกลาง

วันที่ ๓๖ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { นางสาวสุพัตรา นิมนตร ในฐานะผู้แทนโดยชอบธรรม
ของนางสาวนฤกร โคตรนาแพง ที่ ๑
นายหาญณรงค์ คำนวรพร ที่ ๒
ผู้ฟ้องคดี
องค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี
ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองฟ้องว่า นางสาวนฤกร โคตรนาแพง ได้ขับซึ่รถจักรยานยนต์คันหมายเลขทะเบียน ๑ กฉ - ๒๓๙ ลพบุรี และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้ที่นั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์คันดังกล่าวไปตามถนนพหลโยธิน ๒ มุ่งหน้าไปอำเภอกอสุริยราช จังหวัดลพบุรี โดยเหตุพิพาทเกิดบริเวณทางเข้าโรงพยาบาลพระนารายณ์มหาราช ตำบลเขาสามยอด อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ เวลาประมาณ ๑๖.๑๕ นาฬิกา นายธนาชัย หนูนาค พนักงานจ้างทั่วไป ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดี ปฏิบัติหน้าที่ ณ สถานสงเคราะห์คนชราบ้านลพบุรี ได้ขับรถยนต์ตู้ คันหมายเลขทะเบียน กม - ๘๑๑๓ ลพบุรี ที่ใช้สำหรับรับส่งผู้ป่วย (AMBULANCE) ซึ่งเป็นรถพยาบาลของผู้ถูกฟ้องคดี ไปบนถนนพหลโยธิน ๒ เพื่อนำคนไข้ซึ่งเป็นผู้สูงอายุที่อยู่ในความดูแลของสถานสงเคราะห์คนชราบ้านลพบุรี ส่งโรงพยาบาลพระนารายณ์มหาราช ซึ่งถนนบริเวณดังกล่าวมีการแบ่งทางเดินรถออกเป็น ๖ ช่อง ไปและกลับอย่างละ ๓ ช่องทาง และฝั่งโรงพยาบาลพระนารายณ์มหาราช มีช่องทางคู่ขนานอีก ๑ ช่องทางให้รถวิ่งสวนทางกัน มีเกาะ (ลอย) กลางถนน ในขณะที่นายธนาชัย ขับรถยนต์ตู้เลี้ยวขวากลับกลางถนน และช่องทางคู่ขนาน

/เพื่อเข้า...

เพื่อเข้าโรงพยาบาล โดยไม่ได้หยุดหรือชะลอรถเพื่อตรวจสอบให้ดีเสียก่อนว่า ขณะนั้นมีรถคันอื่น
วิ่งสวนทางมาหรือไม่ ซึ่งในภาวะและพฤติการณ์เช่นนี้ นายรณชัยจะต้องใช้ความระมัดระวัง ซึ่งบุคคล
ในภาวะเช่นนั้นจำเป็นต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ นายรณชัยได้ขับรถเลี้ยวเข้าโรงพยาบาลพระนารายณ์
มหาราชทันที จนเป็นเหตุให้เฉี่ยวชนนางสาวนฤมลและผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ที่กำลังขับขี่รถจักรยานยนต์
หมายเลขทะเบียน ๑ กฉ - ๒๓๙ ลพบุรี จนได้รับความเสียหายและบาดเจ็บสาหัส และไม่สามารถ
ประกอบกรณียกิจตามปกติได้เป็นระยะเวลาเกินกว่ายี่สิบวัน ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดลพบุรี ที่ ๓๔๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบ
ข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด โดยคณะกรรมการฯ ได้รายงานผลการสอบสวน ลงวันที่ ๔
กรกฎาคม ๒๕๖๓ มีมติเห็นชอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่นางสาวนฤมล เป็นเงิน
๑๘๗,๑๐๐ บาท และชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเงิน ๑๓๔,๒๐๐ บาท ซึ่งนายก
องค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรีลงนามเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการฯ เมื่อวันที่ ๑๓
กรกฎาคม ๒๕๖๓ โดยพนักงานอัยการเป็นโจทก์ฟ้องนายรณชัย ต่อศาลแขวงลพบุรี โดยคำพิพากษา
ด้วยวาจา คดีหมายเลขดำที่ อ ๖๔๕/๒๕๖๓ หมายเลขแดงที่ อ ๑๕๖/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์
๒๕๖๕ พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๐๐ และพระราชบัญญัติ
จราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๔๓ (๔) และมาตรา ๑๕๗ จำเลยให้การรับสารภาพที่เป็น
ประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ กึ่งหนึ่ง
จำคุก ๓ เดือน ปรับ ๖,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษมีกำหนด ๒ ปี คุมประพฤติจำเลย
โดยให้รายงานต่อ ๔ ครั้ง ภายใน ๑ ปี และทำงานบริการสังคม ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงยื่นคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดี
ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากการทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้
ค่าสินไหมทดแทน ดังนี้ (๑) ค่ารักษาพยาบาล เป็นเงิน ๑๘๐,๐๐๐ บาท (๒) ค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้
ในระหว่างเจ็บป่วย เป็นเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท และ (๓) ค่าเสียหายต่อทรัพย์สิน เป็นเงิน ๒๗,๗๕๕ บาท
รวมเป็นเงิน ๗๐๗,๗๕๕ บาท และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ดังนี้
(๑) ค่ารักษาพยาบาล เป็นเงิน ๑๐๒,๕๗๐ บาท (๒) ค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ในระหว่างเจ็บป่วย
เป็นเงิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๕๐๒,๕๗๐ บาท ตามเลขทะเบียนรับ ๑/๒๕๖๕ และ ๒/๒๕๖๕
ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๕ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉย ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า มาตรา ๕ และมาตรา ๑๑
แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และข้อ ๓๒ ข้อ ๓๓ และ
ข้อ ๓๔ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิด
ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ รวมทั้งประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหม
ทดแทนกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ ได้กำหนด
หลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอกไว้
โดยให้หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบต่อผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำ

/ในการ...

ในการปฏิบัติหน้าที่ และกำหนดระยะเวลาให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาชดใช้ค่าสินไหมทดแทนภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ผู้ยื่นคำขอตอบรับผลการวินิจฉัยจากผู้ถูกฟ้องคดี เมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ดำเนินการยื่นคำขอต่อผู้ถูกฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีเห็นชอบให้มีการจ่ายเงินค่าสินไหมทดแทนให้แก่นางสาวนฤภร เป็นเงิน ๑๘๗,๑๐๐ บาท และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเงิน ๑๓๔,๒๐๐ บาท แต่ปรากฏว่า จนถึงปัจจุบัน ผู้ถูกฟ้องคดีกลับเพิกเฉยไม่ดำเนินการอนุมัติหรือเบิกจ่ายเงินค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง แต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้สินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงิน ๒๕๙,๕๕๑.๘๔ บาท ซึ่งประกอบด้วย

๑.๑ ค่าสินไหมทดแทนตามมติคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง (ที่ถูก คือ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด) เป็นเงิน ๑๘๗,๑๐๐ บาท

๑.๒ ดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปีจากต้นเงิน จำนวน ๑๘๗,๑๐๐ บาท นับแต่วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๓ จนถึงวันฟ้อง (วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕) ระยะเวลา ๒ ปี ๔ เดือน ๒๔ วัน คิดเป็นดอกเบี้ย จำนวน ๒๒,๔๕๑.๘๔ บาท

๑.๓ ค่าเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินล่าช้า ทำให้สูญเสียโอกาสในการนำเงินมารักษาและและซ่อมแซมรถเอง เพื่อชดเชยความเสียหายที่เกิดแก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท

๑.๔ ดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปีจากต้นเงิน จำนวน ๒๕๙,๕๕๑.๘๔ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เสร็จสิ้น

๑.๕ ชดใช้ค่าฤชาธรรมเนียม และค่าทนายความแทนผู้ฟ้องคดีที่ ๑

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้สินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเงิน ๒๗๐,๓๐๓.๗๖ บาท ซึ่งประกอบด้วย

๒.๑ ค่าสินไหมทดแทนตามมติคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง (ที่ถูก คือ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด) เป็นเงิน ๑๓๔,๒๐๐ บาท

๒.๒ ดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปีจากต้นเงินจำนวน ๑๓๔,๒๐๐ บาท นับแต่วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๓ จนถึงวันฟ้อง (วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๕) ระยะเวลา ๒ ปี ๔ เดือน ๒๔ วัน คิดเป็นดอกเบี้ย จำนวน ๑๖,๑๐๓.๗๖ บาท

๒.๓ ค่าเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินล่าช้า ทำให้สูญเสียโอกาสในการนำเงินมารักษาและต้องจ่ายเงินเพื่อรักษาพื้นที่สำหรับการชดเชยความเสียหายที่เกิดแก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเงิน ๑๒๐,๐๐๐ บาท

/๒.๔ ดอกเบี้ย...

๒.๔ ดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปีจากต้นเงิน ๒๗๐,๓๐๓.๗๖ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เสร็จสิ้น

๒.๕ ชดใช้ค่าฤชาธรรมเนียม และค่าทนายความแทนผู้ฟ้องคดีที่ ๒

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ละเลยในการดำเนินการอนุมัติเบิกจ่ายเงินหรือประวิงในการอนุมัติเบิกจ่ายงบประมาณในส่วนของค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีปฏิบัติตามระเบียบราชการที่ได้วางหลักปฏิบัติและกำหนดแนวทางในการอนุมัติเบิกจ่ายค่าสินไหมทดแทนดังกล่าว เนื่องจากค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นเป็นค่าสินไหมทดแทนกรณีอื่น อันพึงมีนอกเหนือจากประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทน กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ ข้อ ๓ และข้อ ๔ จึงต้องดำเนินการปฏิบัติตามข้อ ๘ ของประกาศฉบับดังกล่าว โดยให้หน่วยงานของรัฐขอความตกลงกับกระทรวงการคลังเป็นรายกรณี ซึ่งจากรายงานผลการสอบสวน ฉบับลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓ คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงฯ ได้พิจารณาถ้อยคำของคู่กรณีทั้งสองฝ่าย รวมทั้งพยานหลักฐานต่าง ๆ ได้แก่ สำเนารายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีของสถานีตำรวจภูธรเมืองลพบุรี สำเนาคำฟ้องคดีอาญา สำเนาหนังสือขออนุญาตใช้รถ ประวัติการรักษาพยาบาลของนางสาวนฤกร และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ คลิปจากกล้องวงจรปิดและภาพถ่ายบริเวณสถานที่เกิดเหตุ แล้วเห็นว่า เหตุพิพาทที่เกิดขึ้น นายรณชัย หนูนนาค ในฐานะผู้ขับขี่ได้กระทำในขณะปฏิบัติหน้าที่ราชการ พฤติการณ์การขับขี่ไม่ได้เบี่ยงเบนไปจากมาตรฐานที่บุคคลโดยทั่วไปจะพึงกระทำในขณะขับรถ อันจะเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างแรงที่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นการส่วนตัว ผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดจึงต้องรับผิดชอบต่อผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดของนายรณชัยที่ได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ โดยผู้ที่ได้รับความเสียหาย ได้แก่ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ยื่นคำขอรับค่าสินไหมทดแทนเป็นค่ารักษาพยาบาล เป็นเงิน ๑๘๐,๐๐๐ บาท ค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ระหว่างเจ็บป่วย เป็นเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท และค่าซ่อมรถจักรยานยนต์ เป็นเงิน ๒๗,๗๕๕ บาท และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ยื่นคำขอรับค่าสินไหมทดแทน เป็นค่ารักษาพยาบาล เป็นเงิน ๑๐๒,๕๗๐ บาท ค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ระหว่างเจ็บป่วย เป็นเงิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า นางสาวนฤกรใช้เวลารักษาอาการบาดเจ็บเป็นเวลา ๖ เดือน และต้องผ่าตัด จำนวน ๒ ครั้ง และต้องใส่เหล็กตามขาขวาและกรามขวา มีค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการรักษาพยาบาล คือ ค่าน้ำมันรถที่ต้องใช้สำหรับเดินทางไปรักษาพยาบาลและล้างแผล สำหรับผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ใช้เวลารักษาอาการบาดเจ็บเป็นเวลา ๔ เดือน ได้รับการผ่าตัดและใส่เหล็กตามขาขวาและกรามขวา จึงมีมติให้จ่ายค่าสินไหมทดแทนแก่นางสาวนฤกรเป็นค่ารักษาพยาบาล เป็นเงิน ๑๗,๑๐๐ บาท ค่าเสียหายที่เกิดแก่รถจักรยานยนต์ เป็นเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท ค่าเสียหายที่ได้รับความทุกข์ทรมานอันไม่อาจคำนวณเป็นเงินได้ เป็นเงิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑๘๗,๑๐๐ บาท และให้จ่าย

/ค่าสินไหม...

ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นค่ารักษาพยาบาล เป็นเงิน ๔,๒๐๐ บาท ค่าเสียหาย ที่ได้รับความทุกข์ทรมาน อันไม่อาจคำนวณเป็นเงินได้ เป็นเงิน ๑๓๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑๓๔,๒๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี ที่ ลบ ๕๑๐๐๑/๕๒๖ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ถึงอธิบดีกรมบัญชีกลาง เพื่อขอทำความตกลงเรื่องการเบิกจ่าย ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอก และมีหนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี ที่ ลบ ๕๑๐๐๑/๖๕๙ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๔ ติดตามทวงถามผลการพิจารณา ต่อมา ได้รับการ ประสานและแนะนำทางโทรศัพท์ โดยให้ดำเนินการตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๕๕๑/๒๕๖๔ เรื่อง การมอบอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทน ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี ที่ ลบ ๕๑๐๐๑/๖๖๐ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๔ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรี เพื่อขอทำความตกลง เรื่อง การเบิกจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอก ซึ่งคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๕๕๑/๒๕๖๔ ได้กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาจัดทำความข้อตกลงกับหน่วยการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่น ในกรณีหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ บุคคลภายนอกเกินกว่าจำนวนที่กำหนด หรือค่าสินไหมทดแทนกรณีอื่น ตามข้อ ๘ ของประกาศ กระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิด ต่อบุคคลภายนอก ลงวันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยมีได้กำหนดระยะเวลา อันเป็นดุลพินิจ ของผู้ว่าราชการจังหวัด

ต่อมา กรมบัญชีกลางได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๔๑๕.๗/๗๔๕๙ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดี ติดตามการดำเนินการเบิกจ่ายค่าสินไหมทดแทนเพื่อเยียวยาผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ว่า ได้ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีเจ้าหน้าที่ ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ ดังกล่าวหรือไม่ ประการใด ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี ที่ ลบ ๕๑๐๐๑/๑๔๗ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๕ ถึงอธิบดีกรมบัญชีกลาง ชี้แจงว่ากรณีพิพาทที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นเป็นดำเนินการก่อนที่จะมีหนังสือ กระทรวงมหาดไทย ที่ ๐๘๐๔.๔/ว๖๐๘๖ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๓ เรื่อง การปรับปรุงแก้ไข หลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ของหน่วยการบริหารส่วนท้องถิ่น ประกอบกับคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๕๕๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๔ ที่มอบอำนาจให้ ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทน ดังนั้น เพื่อให้ผู้ฟ้องทั้งสองที่เป็นผู้ยื่นคำขอรับค่าสินไหม ทดแทนซึ่งเป็นบุคคลภายนอก ได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนโดยเร็วและเป็นธรรม ผู้ถูกฟ้องคดี จึงมีหนังสือขอทำความตกลงกับผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรี ต่อมา จังหวัดลพบุรีได้มีหนังสือ ที่ ลบ ๐๐๒๓.๔/๑๘๙๐ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๕ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีว่า เนื่องจากการขอทำความตกลง ดังกล่าวยังไม่มีแนวทางปฏิบัติ จังหวัดลพบุรีจึงได้หารือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นผลเป็น

/ประการใด...

ประการใดจะแจ้งให้ทราบ ผู้ถูกฟ้องคดีได้คำนึงถึงความเดือดร้อนของประชาชน แต่เนื่องจากการเยียวยาแก้ไขความเดือดร้อนดังกล่าวจะต้องอยู่ภายใต้กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่ถูกต้อง กรณีจึงฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ละเลยในการดำเนินการอนุมัติเบิกจ่าย หรือละเว้นการปฏิบัติราชการหรือประวิงเวลาให้เกิดความล่าช้าทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเกิดความเสียหายแต่อย่างใด

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่ได้ยื่นคำคัดค้านคำให้การต่อศาลภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด

ศาลพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงจากคำฟ้องและคำให้การเพียงพอที่จะพิพากษา หรือมีคำสั่งชี้ขาดคดีได้ โดยไม่ต้องดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงจนครบทุกขั้นตอนตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔๗ ถึงข้อ ๔๙ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๖ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม และพยานหลักฐานอื่นจากการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ เวลาประมาณ ๑๖.๑๕ นาฬิกา นายธชัย หนูนาค พนักงานจ้างทั่วไป ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดี ปฏิบัติหน้าที่ ณ สถานสงเคราะห์คนชราบ้านลพบุรี ได้ขับรถยนต์ตู้ คันหมายเลขทะเบียน กม - ๘๑๑๓ ลพบุรี ที่ใช้สำหรับรับส่งผู้ป่วย (AMBULANCE) ซึ่งเป็นรถพยาบาลของผู้ถูกฟ้องคดี ไปบนถนนพหลโยธิน ๒ เพื่อนำคนไข้ซึ่งเป็นผู้สูงอายุที่อยู่ในความดูแลของสถานสงเคราะห์คนชรา บ้านลพบุรี ส่งโรงพยาบาลพระนารายณ์มหาราช อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ถนนบริเวณดังกล่าว มีการแบ่งทางเดินรถออกเป็น ๖ ช่อง ไปและกลับอย่างละ ๓ ช่องทางและฝั่งโรงพยาบาลพระนารายณ์มหาราช มีช่องทางคู่ขนานอีก ๑ ช่องทางให้รถวิ่งสวนทางกัน มีเกาะ (ลอย) กลางถนน ในขณะที่นายธชัย ขับรถยนต์ตู้เลี้ยวขวาผ่านกึ่งกลางถนน และช่องทางคู่ขนานเพื่อเข้าโรงพยาบาลได้เฉี่ยวชนนางสาวนฤกร โคตรนาแพง ขณะกำลังขับขี่รถจักรยานยนต์ คันหมายเลขทะเบียน ๑ กฉ - ๒๓๘ ลพบุรี และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ที่เป็นผู้นั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์คันดังกล่าวได้รับบาดเจ็บ ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ยื่นคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าสินไหมทดแทนตามแบบคำขอให้หน่วยงานของรัฐชดเชยค่าสินไหมทดแทนจากการทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๓ นางสาวนฤกรโดยผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ขอค่ารักษาพยาบาล เป็นเงิน ๑๘๐,๐๐๐ บาท ค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ระหว่างเจ็บป่วย เป็นเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท และค่าซ่อมรถจักรยานยนต์ เป็นเงิน ๒๗,๗๕๕ บาท รวมค่าสินไหมทดแทน เป็นเงิน ๗๐๗,๗๕๕ บาท ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ โดยนางณาดยาณี คำนวรพร ขอค่ารักษาพยาบาล เป็นเงิน ๑๐๒,๕๗๐ บาท ค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ระหว่างเจ็บป่วย เป็นเงิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท

/รวมค่าสินไหม...

รวมค่าสินไหมทดแทน เป็นเงิน ๕๐๒,๕๗๐ บาท นายกองคํการบรหการส่วจังหวดลพบุรีมีคําสั่ง
องคํการบรหการส่วจังหวดลพบุรี ที่ ๓๔๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๓ แต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบข้อเท็จจริงความร้บผิดทางละเมิด ซึ่งต่อมา คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความร้บผิดทางละเมิด
ได้เสนอรายงานผลการสอบสวน ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ให้นายกองคํการบรหการส่วจังหวด
ลพบุรีพิจารณาสั่งการ ตามรายงานการสอบสวนดังกล่าว คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความร้บผิด
ทางละเมิดพิจารณาแล้วเห็นว่า จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏในวันเกิดเหตุ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓
เวลาประมาณ ๑๖.๐๐ นาฬิกา นายรณชัย หนูนาค ตำแหน่ง พนักงานขับรถยนต์ ได้ขับรถตู้ซึ่งเป็น
รถพยาบาล เพื่อนำผู้สูงอายุที่อยู่ในความดูแลของสถานสงเคราะห์คนชราบ้านลพบุรีไปส่งที่
โรงพยาบาลพระนารายณ์มหาราช โดยได้รับอนุญาตให้ใช้รถตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยการใช้และรักษารถยนต์ขององคํการปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนด จึงเป็นการ
ปฏิบัติงานในหน้าที่ราชการ และเป็นการปฏิบัติงานในเวลาราชการ อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเกิดจากความ
ประมาทของนายรณชัย และผู้ฟ้องคดีทั้งสอง นายรณชัยเป็นฝ่ายกระทำให้เกิดความเสียหายมากกว่า
แต่ไม่มีลักษณะเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงแต่อย่างใด ในส่วนของค่าสินไหม
ทดแทนนั้น คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความร้บผิดทางละเมิด เห็นว่า นางสาวนฤกรใช้เวลารักษา
อาการบาดเจ็บเป็นเวลา ๖ เดือน และต้องผ่าตัด จำนวน ๒ ครั้ง และต้องใส่เหล็กตามข้อขาขวาและ
กรามขวา มีค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการรักษาพยาบาล คือค่าน้ำมันรถที่ต้องใช้สำหรับเดินทางไป
รักษาพยาบาลและล้างแผล จึงมีมติให้จ่ายค่าสินไหมทดแทนแก่นางสาวนฤกรเป็นค่ารักษาพยาบาล
เป็นเงิน ๑๗,๑๐๐ บาท ค่าเสียหายที่เกิดแก่รถจักรยานยนต์ เป็นเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท ค่าเสียหาย
ที่ได้รับความทุกข์ทรมาน อันไม่อาจคำนวณเป็นเงินได้ เป็นเงิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน
๑๘๗,๑๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ใช้เวลารักษาอาการบาดเจ็บเป็นเวลา ๔ เดือน ได้รับการผ่าตัด
และใส่เหล็กตามข้อขาขวาและกรามขวา จึงมีมติให้จ่ายค่าสินไหมแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
เป็นค่ารักษาพยาบาล เป็นเงิน ๔,๒๐๐ บาท ค่าเสียหายที่ได้รับความทุกข์ทรมาน อันไม่อาจ
คำนวณเป็นเงินได้ เป็นเงิน ๑๓๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑๓๔,๒๐๐ บาท นายกองคํการบรหการ
ส่วจังหวดลพบุรีสั่งการเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓ โดยลงนามทำรายงานผลการสอบสวน
ดังกล่าวของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความร้บผิดทางละเมิด ว่าเห็นชอบตามคณะกรรมการ
ในขณะเดียวกัน พนักงานอัยการได้เป็นโจทก์ฟ้องนายรณชัยเป็นจำเลยต่อศาลแขวงลพบุรี
ซึ่งต่อมา ศาลมีบันทึกคำพิพากษาด้วยวาจา คดีหมายเลขดำที่ อ ๖๔๕/๒๕๖๓ หมายเลขแดงที่
อ ๑๕๖/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๓๐๐ และพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๓ (๔) และมาตรา ๑๕๗
จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ กึ่งหนึ่งคงจำคุก ๓ เดือน
ปรับ ๖,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษมีกำหนด ๒ ปี คุมประพฤติจำเลยเป็นเวลา ๑ ปี

/หลังจากที่...

หลังจากที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี ลงนามเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓ แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี ที่ ลบ ๕๑๐๐๑/๕๒๖ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ถึงอธิบดีกรมบัญชีกลาง เพื่อขอทำความตกลงเรื่องการเบิกจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอก โดยขอเบิกจ่ายเงินชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเงิน ๑๓๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้รับแจ้งผลการพิจารณาภายในระยะเวลาอันสมควรจึงได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี ที่ ลบ ๕๑๐๐๑/๖๕๕ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๔ ถึงอธิบดีกรมบัญชีกลาง ขอให้พิจารณาเรื่องการจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองโดยเร็ว ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่าได้รับการประสานและแนะนำทางโทรศัพท์จากเจ้าหน้าที่ของกรมบัญชีกลาง ให้ดำเนินการตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๕๕๑/๒๕๖๔ เรื่อง การมอบอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทน ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๔ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรีจึงมีหนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี ลบ ๕๑๐๐๑/๖๖๐ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๔ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรี เพื่อขอทำความตกลงเรื่องการเบิกจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอก โดยขอเบิกจ่ายเงินชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเงิน ๑๓๐,๐๐๐ บาท จากนั้น กรมบัญชีกลางมีหนังสือ ที่ กค ๐๔๑๕.๗/๗๔๕๕ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีว่า กรณีเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอกต้องปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ ๐๘๐๔.๔/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๓ จึงขอทราบจากผู้ถูกฟ้องคดีว่าได้ดำเนินการตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวหรือไม่ ขอให้แจ้งให้กรมบัญชีกลางทราบโดยด่วนด้วย ต่อมา จังหวัดลพบุรีได้มีหนังสือ ที่ ลบ ๐๐๒๓.๔/๑๘๕๐ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๕ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีว่า เนื่องจากการขอทำความตกลงดังกล่าวยังไม่มีแนวทางปฏิบัติ จังหวัดลพบุรีจึงขอหารือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นก่อน ผลเป็นประการใดจะแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบ จังหวัดลพบุรีมีหนังสือ ที่ ลบ ๐๐๒๓.๔/๑๐๖๘๖ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๕ ถึงอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ขอให้หารือการทำความตกลงเรื่องการเบิกจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอก โดยในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยื่นฟ้องคดีนี้และคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาล ผู้ถูกฟ้องคดียังมิได้รับหนังสือแจ้งจากจังหวัดลพบุรี และยังไม่มีการจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ยื่นคำขอต่อผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อให้ชดเชยค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดี การที่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉยไม่ดำเนินการอนุมัติหรือเบิกจ่ายเงินค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงฟ้องขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีใช้ค่าสินไหมทดแทนตามมติคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดให้แก่นางสาวนฤภรโดยผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงิน ๑๘๗,๑๐๐ บาท

/และผู้ฟ้องคดีที่ ๒...

และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเงิน ๑๓๔,๒๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย และให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินล่าช้าให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเงิน ๑๒๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย ทั้งให้ชดใช้ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความแทนผู้ฟ้องคดีทั้งสอง

ศาลได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนพร้อมดอกเบี้ยตามคำฟ้องให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง หรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๓ บัญญัติว่า “หน่วยงานทางปกครอง” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐและให้หมายความรวมถึงหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า (๑) ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง คณะบุคคลหรือผู้ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานทางปกครอง... พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔ บัญญัติว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่น ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งในฐานะเป็นกรรมการหรือฐานะอื่นใด “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบต่อผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ในกรณีนี้ผู้เสียหายอาจฟ้องหน่วยงานของรัฐดังกล่าวได้โดยตรง แต่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้ พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังต่อไปนี้ (๑) ... (๙) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด... พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้ (๑) ... (๒๗) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส และพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔ บัญญัติว่า (๑) ... (๑๙) บัญญัติว่า “รถฉุกเฉิน” หมายความว่า รถดับเพลิงและรถพยาบาลของราชการบริหาร

/ส่วนกลาง...

ส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค และราชการบริหารส่วนท้องถิ่น หรือรถอื่นที่ได้รับอนุญาตจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติให้ใช้ไฟสัญญาณแสงวับวาบ หรือให้ใช้เสียงสัญญาณไซเรนหรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นตามที่กำหนดให้ มาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในขณะที่ผู้ขับขี่ขับรถฉุกเฉินไปปฏิบัติหน้าที่ ผู้ขับขี่มีสิทธิดังนี้(๑) ใช้ไฟสัญญาณแสงวับวาบ ใช้เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนดไว้ (๒) หยุดรถหรือจอดรถ ณ ที่ห้ามจอด (๓) ขับรถเกินอัตราความเร็วที่กำหนดไว้ (๔) ขับรถผ่านสัญญาณจราจรหรือเครื่องหมายจราจรใด ๆ ที่ให้รถหยุด แต่ต้องลดความเร็วของรถให้ช้าลงตามสมควร (๕) ไม่ต้องปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือข้อบังคับการจราจรเกี่ยวกับช่องเดินรถ ทิศทางของการขับรถหรือการเลี้ยวรถที่กำหนดไว้ วรรคสอง บัญญัติว่า ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ผู้ขับขี่ต้องใช้ความระมัดระวังตามควรแก่กรณี มาตรา ๗๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อคนเดินเท้า ผู้ขับขี่หรือผู้ขี่หรือควบคุมสัตว์เห็นรถฉุกเฉินในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ใช้ไฟสัญญาณแสงวับวาบ หรือได้ยินเสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนดไว้ คนเดินเท้า ผู้ขับขี่ หรือผู้ขี่หรือควบคุมสัตว์ต้องให้รถฉุกเฉินผ่านไปก่อนโดยปฏิบัติตามดังต่อไปนี้ (๑) สำหรับคนเดินเท้าต้องหยุดและหลบให้ชิดขอบทาง หรือขึ้นไปบนทางเขตปลอดภัย หรือไหล่ทางที่ใกล้ที่สุด (๒) สำหรับผู้ขับขี่ต้องหยุดรถหรือจอดรถให้อยู่ชิดขอบทางด้านซ้าย หรือในกรณีที่มีช่องเดินรถประจำทางอยู่ทางด้านซ้ายสุดของทางเดินรถ ต้องหยุดรถหรือจอดรถให้อยู่ชิดช่องเดินรถประจำทาง แต่ห้ามหยุดรถหรือจอดรถในทางร่วมทางแยก (๓) สำหรับผู้ขี่หรือควบคุมสัตว์ต้องบังคับสัตว์ให้หยุดชิดทาง แต่ห้ามหยุดในทางร่วมทางแยก วรรคสอง บัญญัติว่า ในการปฏิบัติตาม (๒) และ (๓) ผู้ขับขี่และผู้ขี่หรือควบคุมสัตว์ต้องรีบกระทำโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้และต้องใช้ความระมัดระวังตามควรแก่กรณี มาตรา ๑๔๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๐ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๔ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๓ วรรคสอง มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๖ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ มาตรา ๘๗ มาตรา ๘๘ มาตรา ๙๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙๗ มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๗ มาตรา ๑๐๘ มาตรา ๑๐๙ มาตรา ๑๑๐ มาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๑๙ มาตรา ๑๒๐ มาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๒ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม มาตรา ๑๒๓ มาตรา ๑๒๔ มาตรา ๑๒๖ มาตรา ๑๒๙ หรือมาตรา ๑๓๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๐๖ บัญญัติว่า ในกรณีหนี่งอันเกิดแต่มูลละเมิด ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดมาแต่เวลาที่ทำละเมิด มาตรา ๔๒๐ บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมาย ให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี

/ทรัพย์สิน...

ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น มาตรา ๔๓๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ค่าสินไหมทดแทนจะพึงใช้โดยสถานใดเพียงใดนั้น ให้ศาลวินิจฉัย ตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด

ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณี เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ ข้อ ๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายหรือสูญหายแก่ทรัพย์สิน ถ้าเป็นความเสียหายเกิด แก่เงิน ให้ใช้เป็นเงินตามจำนวนความเสียหายที่เกิดขึ้น ถ้าเป็นความเสียหายเกิดแก่ทรัพย์สินอื่น ให้ใช้ราคาสุทธิหลังหักค่าเสื่อมราคาแล้ว หรือใช้ค่าซ่อมเพื่อให้ทรัพย์สินนั้นกลับคืนสู่สภาพเดิม โดยมี หลักฐาน เช่น ภาพถ่ายของทรัพย์สินที่เสียหาย ค่าซ่อมตามใบเสร็จรับเงินของบริษัท ห้างหรือร้าน ที่ทำการซ่อม และใบกำกับภาษี เป็นต้น วรรคสอง กำหนดว่า ให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบละเมิดมีหน้าที่ในการพิจารณากำหนดจำนวนเงิน ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหาย หรือสูญหายแก่ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ตามความเหมาะสมและเป็นธรรม แล้วนำเสนอให้หัวหน้า หน่วยงานของรัฐผู้แต่งตั้งพิจารณาสั่งการต่อไป ข้อ ๔ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ค่าสินไหมทดแทน เพื่อความเสียหายแก่ร่างกายหรือชีวิต ได้แก่ (๑) ค่าใช้จ่ายที่ผู้เสียหายต้องเสียไปเป็นค่ารักษาพยาบาล ให้ชดใช้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ต่อผู้เสียหายหนึ่งราย โดยมีใบเสร็จรับเงิน ของสถานพยาบาลมาแสดงเป็นหลักฐาน... ข้อ ๘ กำหนดว่า ค่าสินไหมทดแทนที่เกินกว่าจำนวน ที่กำหนดตามข้อ ๓ และข้อ ๔ หรือค่าสินไหมทดแทนกรณีอื่น อันพึงมีนอกเหนือจากประกาศนี้ ให้หน่วยงานของรัฐขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง เป็นรายการณี

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยึดว่า เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ เวลาประมาณ ๑๖.๑๕ นาฬิกา นายธชัย หนูนาค พนักงานจ้างทั่วไป ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ สังกัด ผู้ถูกฟ้องคดี ปฏิบัติหน้าที่ ณ สถานสงเคราะห์คนชรารบ้านลพบุรี ได้ขับรถยนต์ตู้ คันหมายเลข ทะเบียน กม - ๘๑๑๓ ลพบุรี ที่ใช้สำหรับรับส่งผู้ป่วย (AMBULANCE) ซึ่งเป็นรถพยาบาลของผู้ถูกฟ้องคดี ไปบนถนนพหลโยธิน ๒ เพื่อนำคนไข้ซึ่งเป็นผู้สูงอายุที่อยู่ในความดูแลของ สถานสงเคราะห์คนชรารบ้านลพบุรี ส่งโรงพยาบาลพระนารายณ์มหาราช อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ในขณะที่นายธชัย ขับรถยนต์ตู้เลี้ยวขวากลับกลางถนน และช่องทางคู่ขนานเพื่อเข้าโรงพยาบาล ได้เฉี่ยวชนนางสาวนฤภรขณะกำลังขับจักรยานยนต์ คันหมายเลขทะเบียน ๑ กฉ - ๒๓๙ ลพบุรี และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ที่เป็นผู้นั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์คันดังกล่าวได้รับบาดเจ็บ ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ยื่นคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามแบบคำขอให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าสินไหม ทดแทนจากการทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ขอค่าสินไหมทดแทน รวมเป็นเงิน ๗๐๗,๗๕๕ บาท ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ขอค่าสินไหมทดแทนรวมเป็นเงิน ๕๐๒,๕๗๐ บาท นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรีมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี ที่ ๓๔๔/๒๕๖๓

/ลงวันที่ ๗...

ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ซึ่งต่อมา มีมติเมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงิน ๑๘๗,๑๐๐ บาท และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเงิน ๑๓๔,๒๐๐ บาท นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี สั่งการเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เห็นชอบตามความเห็นดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่า ได้ยื่นคำขอต่อผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีกลับเพิกเฉยไม่ดำเนินการอนุมัติหรือเบิกจ่ายเงิน ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีให้การต่อสู้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ละเลย ในการดำเนินการอนุมัติเบิกจ่ายเงิน หรือประวิงในการอนุมัติเบิกจ่ายงบประมาณในส่วน ของค่าสินไหมทดแทน แต่เนื่องจากค่าสินไหมทดแทนของผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นกรณีที่นอกเหนือจาก ข้อ ๓ และข้อ ๔ ของประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทน กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกฟ้องคดี จึงดำเนินการตามข้อ ๘ ของประกาศฉบับดังกล่าว โดยได้มีหนังสือหารือไปยังกรมบัญชีกลาง และจังหวัดลพบุรีแล้วแต่ยังมิได้รับคำตอบ

คดีมีปัญหาให้วินิจฉัยก่อนว่าการที่นายรณชัย ขับริยณต์ตู้ที่ใช้สำหรับรับส่งผู้ป่วย (AMBULANCE) ของสถานสงเคราะห์คนชรารบ้านลพบุรี เฉี่ยวชนผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับบาดเจ็บ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ เวลาประมาณ ๑๖.๑๕ นาฬิกา นั้น เป็นการกระทำละเมิดในการ ปฏิบัติหน้าที่อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งเป็นราชการส่วนท้องถิ่น เป็นหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ และเป็นหน่วยงานของรัฐมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ส่วนนายรณชัย พนักงานขับรถรับส่งผู้ป่วย ของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ตามลำดับ และเมื่อการดำเนินการกิจของสถานสงเคราะห์ คนชรารบ้านลพบุรี เป็นการดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะของผู้ถูกฟ้องคดี เพื่อประโยชน์ ของประชาชนในท้องถิ่นด้านการจัดสวัสดิการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส ตามมาตรา ๑๗ (๒๗) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอน การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับรถยนต์ตู้สำหรับ รับส่งผู้ป่วย (AMBULANCE) ของสถานสงเคราะห์คนชรารบ้านลพบุรี ที่นายรณชัย พนักงานจ้างทั่วไป ตำแหน่งพนักงานขับรถของผู้ถูกฟ้องคดี ได้ขับเพื่อปฏิบัติหน้าที่ทางปกครองของสถานสงเคราะห์ คนชรารบ้านลพบุรี เป็นรถฉุกเฉินตามมาตรา ๔ (๑๙) แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก

/พ.ศ. ๒๕๖๒...

พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในขณะที่ผู้ขับขี่ขับรถฉุกเฉินไปปฏิบัติหน้าที่ ผู้ขับขี่มีสิทธิดังนี้ (๑) ใช้ไฟสัญญาณแสงวับวาบ ใช้เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น ตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนดไว้ (๒) หยุดรถหรือจอดรถ ณ ที่ห้ามจอด (๓) ขับรถ เกินอัตราความเร็วที่กำหนดไว้ (๔) ขับรถผ่านสัญญาณจราจรหรือเครื่องหมายจราจรใด ๆ ที่ให้รถหยุด แต่ต้องลดความเร็วของรถให้ช้าลงตามสมควร (๕) ไม่ต้องปฏิบัติตามบท แห่งพระราชบัญญัตินี้หรือข้อบังคับการจราจรเกี่ยวกับช่องเดินรถ ทิศทางของการขับรถ หรือการเลี้ยวรถที่กำหนดไว้ วรรคสอง บัญญัติว่า ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ผู้ขับขี่ต้องใช้ความ ระมัดระวังตามควรแก่กรณี และมาตรา ๗๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อคนเดินเท้า ผู้ขับขี่ หรือผู้ขี่ หรือควบคุมสัตว์เห็นรถฉุกเฉินในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ใช้ไฟสัญญาณแสงวับวาบ หรือได้ยินเสียงสัญญาณ ไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนดไว้ คนเดินเท้า ผู้ขับขี่ หรือผู้ขี่หรือควบคุมสัตว์ต้องให้รถฉุกเฉินผ่านไปก่อนโดยปฏิบัติตามดังต่อไปนี้ (๑) สำหรับคนเดินเท้า ต้องหยุดและหลบให้ชิดขอบทาง หรือขึ้นไปบนทางเขตปลอดภัย หรือไหล่ทางที่ใกล้ที่สุด (๒) สำหรับ ผู้ขับขี่ต้องหยุดรถหรือจอดรถให้อยู่ชิดขอบทางด้านซ้าย หรือในกรณีที่มีช่องเดินรถประจำทาง อยู่ทางด้านซ้ายสุดของทางเดินรถ ต้องหยุดรถหรือจอดรถให้อยู่ชิดช่องเดินรถประจำทาง แต่ห้าม หยุดรถหรือจอดรถในทางร่วมทางแยก (๓) สำหรับผู้ขี่หรือควบคุมสัตว์ต้องบังคับสัตว์ให้หยุดชิดทาง แต่ห้ามหยุดในทางร่วมทางแยก วรรคสอง บัญญัติว่า ในการปฏิบัติตาม (๒) และ (๓) ผู้ขับขี่และผู้ขี่ หรือควบคุมสัตว์ต้องรีบกระทำโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้และต้องใช้ความระมัดระวังตามควร แก่กรณี ซึ่งการที่คนเดินเท้า ผู้ขับขี่หรือผู้ขี่หรือควบคุมสัตว์ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ดังกล่าว ก็อาจต้องรับโทษอาญาตามมาตรา ๑๔๘ ซึ่งบัญญัติระวางโทษปรับไว้ไม่เกินห้าร้อยบาท ดังนั้น การที่นายรณชัย ซึ่งขับรถยนต์สำหรับรับส่งผู้ป่วย (AMBULANCE) ของผู้ถูกฟ้องคดี เพื่อนำคนไข้ ซึ่งเป็นผู้สูงอายุที่อยู่ในความดูแลของสถานสงเคราะห์คนชรารบ้านลพบุรี ส่งโรงพยาบาลพระนารายณ์ มหาราช ได้เฉี่ยวชนนางสาวนฤมลและผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ที่กำลังขี่รถจักรยานยนต์ หมายเลขทะเบียน ๑ กฉ - ๒๓๙ ลพบุรี ได้รับบาดเจ็บ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ เวลาประมาณ ๑๖.๑๕ นาฬิกา ซึ่งเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงต้องถือว่าเป็นการกระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง หรือไม่ เพียงใด เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า นายรณชัย เป็นเจ้าหน้าที่ของ ผู้ถูกฟ้องคดีและกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองในการปฏิบัติหน้าที่อันเกิดจากการใช้อำนาจ ตามกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ คดีนี้ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ฟ้องขอให้

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีใช้สินไหมทดแทนตามมติของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด เป็นเงิน ๑๘๗,๑๐๐ บาท ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีใช้สินไหมทดแทนตามมติของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด เป็นเงิน ๑๓๔,๒๐๐ บาท ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองพอใจกับเงินค่าสินไหมทดแทนที่กำหนดโดยคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดซึ่งนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรีแต่งตั้งตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี ที่ ๓๔๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๓ และเมื่อพิจารณารายงานผลการสอบสวน ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดที่เห็นว่า นายธณชัย ผู้ทำละเมิด และผู้ฟ้องคดีทั้งสองต่างกระทำโดยประมาทเลินเล่อด้วยกันทั้งสองฝ่าย แต่นายธณชัย เป็นฝ่ายผิดมากกว่า และผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ใช้เวลารักษาอาการบาดเจ็บเป็นเวลา ๖ เดือน และต้องผ่าตัด จำนวน ๒ ครั้ง และต้องใส่เหล็กตามข้อเท้าและกระดูกขา มีค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการรักษาพยาบาล คือ ค่าน้ำมันรถที่ต้องใช้สำหรับเดินทางไปรักษาพยาบาลและล้างแผล ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ใช้เวลารักษาอาการบาดเจ็บเป็นเวลา ๔ เดือน ได้รับการผ่าตัดและใส่เหล็กตามข้อเท้าและกระดูกขา การที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดมีมติให้จ่ายค่าสินไหมทดแทนแก่นางสาวนฤพรโดยผู้ฟ้องคดีที่ ๑ รวมเป็นเงิน ๑๘๗,๑๐๐ บาท โดยแยกเป็นค่ารักษาพยาบาล จำนวน ๑๗,๑๐๐ บาท ค่าเสียหายที่เกิดแก่รถจักรยานยนต์ จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ค่าเสียหายที่ได้รับความทุกข์ทรมาน อันไม่อาจคำนวณเป็นเงินได้ จำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บาท และมีมติให้จ่ายค่าสินไหมแก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ รวมเป็นเงิน ๑๓๔,๒๐๐ บาท โดยแยกเป็นค่ารักษาพยาบาล จำนวน ๔,๒๐๐ บาท ค่าเสียหายที่ได้รับความทุกข์ทรมาน อันไม่อาจคำนวณเป็นเงินได้ จำนวน ๑๓๐,๐๐๐ บาท นั้น จึงเป็นการกำหนดค่าสินไหมทดแทนตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด ตามนัยมาตรา ๔๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงิน ๑๘๗,๑๐๐ บาท และให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเงิน ๑๓๔,๒๐๐ บาท

เมื่อเป็นนี้ละเมิด ผู้ฟ้องคดีทั้งสองย่อมมีสิทธิเรียกดอกเบี้ยผิดนัดนับแต่เวลาทำละเมิด คือ นับแต่วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ตามมาตรา ๒๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่โดยที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองขอดอกเบี้ยผิดนัดนับแต่วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๓ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีใช้ค่าสินไหมทดแทน จนถึงวันฟ้องคดี คือ วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๕ ในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี โดยผู้ฟ้องคดีระบุจำนวนดอกเบี้ยผิดนัดก่อนฟ้องมาในคำขอเป็นเงิน ๒๒,๔๕๑.๘๔ บาท ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ระบุจำนวนดอกเบี้ยผิดนัดก่อนฟ้องมาในคำขอเป็นเงิน ๑๖,๑๐๓.๗๖ บาท จึงให้ดอกเบี้ยตามวันและอัตราที่ขอ แต่ไม่เกินจำนวนที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองระบุมาในคำขอ จำนวนดอกเบี้ยผิดนัดนับแต่วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๓ จนถึงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๕ ในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี ดอกเบี้ยผิดนัดในส่วนของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ คิดเป็นเงิน ๒๒,๕๒๘.๘๙ บาท

(๑๘๗,๑๐๐ x ๕ / ๑๐๐ x ๘๗๙ / ๓๖๕) ดอกเบี้ยผิคนัดในส่วนของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ คิดเป็นเงิน ๑๖,๑๕๙.๑๕ บาท (๑๓๔,๒๐๐ x ๕ / ๑๐๐ x ๘๗๙ / ๓๖๕) ซึ่งเกินกว่าจำนวนที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองระบุมาในคำขอท้ายคำฟ้อง จึงให้เท่าจำนวนตามที่ระบุมาในคำขอท้ายคำฟ้อง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงรับผิดชอบชำระดอกเบี้ยผิคนัดนับแต่วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๓ จนถึงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๕ ในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี ให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงิน ๒๒,๔๕๑.๘๔ และให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเงิน ๑๖,๑๐๓.๗๖ บาท ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ พร้อมดอกเบี้ยผิคนัดก่อนการยื่นฟ้องคดีรวมเป็นเงิน ๒๐๙,๕๕๑.๘๔ บาท (๑๘๗,๑๐๐ + ๒๒,๔๕๑.๘๔) และต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ พร้อมดอกเบี้ยผิคนัดก่อนการยื่นฟ้องคดีรวมเป็นเงิน ๑๕๐,๓๐๓.๗๖ บาท (๑๓๔,๒๐๐ + ๑๖,๑๐๓.๗๖) และผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชอบชำระดอกเบี้ยผิคนัดนับแต่วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๕ ในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยพระราชกฤษฎีกาบวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี จากต้นเงิน ๑๘๗,๑๐๐ บาท และต้นเงิน ๑๓๔,๒๐๐ บาท ตามลำดับ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองอ้างและขอให้ชดใช้เป็นค่าเสียหายกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนล่าช้า อันเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ต้องหาเงินมารักษาพยาบาลและซ่อมแซมทรัพย์สินที่ได้รับความเสียหายเอง เป็นเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท และเป็นเงิน ๑๒๐,๐๐๐ บาท ตามลำดับ นั้น เห็นว่า ความเสียหายดังกล่าว มิได้เป็นผลโดยตรงมาจากการกระทำละเมิดในการขับรถของนายรณชัย เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี ประกอบกับประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก ฉบับลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ เป็นระเบียบการปฏิบัติภายในของผู้ถูกฟ้องคดี และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ไม่มีผลผูกพันผู้ฟ้องคดีทั้งสองซึ่งเป็นบุคคลภายนอก โดยผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีสิทธิที่จะยื่นฟ้องคดีต่อศาลโดยไม่ต้องรอการพิจารณาค่าสินไหมทดแทนจากผู้ถูกฟ้องคดีและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีทั้งสองฟังไม่ขึ้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่มีสิทธิเรียกค่าเสียหายส่วนนี้จากผู้ถูกฟ้องคดีได้

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าฤชาธรรมเนียมศาลและค่าทนายความแทนผู้ฟ้องคดีทั้งสอง นั้น เห็นว่า มาตรา ๗๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้ศาลปกครองมีอำนาจสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลตามส่วนของการชนะคดีให้แก่คู่กรณีเท่านั้น มิได้บัญญัติให้ศาลปกครองมีอำนาจสั่งให้คู่กรณีชดใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนกันแต่อย่างใด ศาลปกครองจึงไม่มีอำนาจกำหนดค่าบังคับให้คู่กรณีชดใช้ค่าฤชาธรรมเนียมให้แก่กันได้

พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จำนวน ๒๐๙,๕๕๑.๘๔ บาท และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ จำนวน ๑๕๐,๓๐๓.๗๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยผิคนัดในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี

/หรืออัตรา...

หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยพระราชกฤษฎีกา บวกด้วยอัตราเพิ่ม ร้อยละ ๒ ต่อปี จากต้นเงิน ๑๘๗,๑๐๐ บาท และต้นเงิน ๑๓๔,๒๐๐ บาท ตามลำดับ นับถัดจาก วันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ทั้งนี้ ให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คืบค้าธรรมเนียมศาลบางส่วนให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

นายสุชาติ วงศ์สินนาค
ตุลาการศาลปกครองกลาง

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นางสาวศิริรัตน์ รัตนพันธ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง

นายสมชาย สังคมเสริมสิริกุล
ตุลาการศาลปกครองกลาง

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายธีระ เดชขำ

